

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XL. Erimus ego, & filius meus Salomon peccatores. 3. Reg. c. 1. v. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XL.

§. I. *Scriptura.*

274. Mater DEI, & IESVS erVntne peCCatores ?

3. Reg. c. 1. v. 22. *Erimus ego, & filius meus Salomon, peccatores.*

DAvide jamjam senescente, & ideò Regni fasces, unâ cum Sceptro, in Salomonem, dilectum suum filium devolvere cogitante, Adonias Regnandi cupiditate illectus elevabatur, dicens: *Ego regnabo.* moxque comparatâ ingenti curruum, equitumque multitudine, vindicare sibi Regnum moliebatur. Quod præsumptuosum Adoniæ attentatum agerrimè ferens Bethsabea, Salomonis Mater, mox ad Regem Davidem detulit, graviterque conquesta, hunc in modum peroravit: *Domine mi! tu jurasti per Dominum DEUM tuum ancillæ tuæ: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo: & ecce! nunc Adonias regnat.* Paucisque interjectis, subjunxit: *Eritque, cum dormierit Dominus meus Rex, erimus ego, & filius meus Salomon, peccatores, id est, ut in hebræâ versione legitur: Homines dicent, Salomonem Regno indignum esse, propter Matris peccatum.* Hâc ergo benignè auditâ, commotus Rex, talibus eam verbis consolabatur: *Vivit Dominus, quia sicut juravi tibi, per Dominum DEUM Israel, dicens: Salomon, filius tuus regnabit post me, &c. sic faciam hodie.*

Jam de Bethsabeâ Salomonis Matre, ad Matrem Verbi Divini, MARIAM convertamur. Constituto namque à Cœlesti Patre, dilectissimo suo, ac coæterno Filio in Regem, juxta illud Psalmistæ: *Ego autem constitutus sum Rex ab eo, &c. Dominus dixit*

*ad me: Filius meus es tu, &c. spineâ quondam coronâ à subditis coronandum, Crucisque Solio, sub Titulo: J. N. R. J. imponendum, nefarius tenebrarum Princeps elevabatur, dicens: Ego regnabo. Nec mirum; hic enim mos est superbientis Luciferi, jam pridem dicentis: In Cælum conscendam, super astra DEI exaltabo solium meum, similis ero Altissimo. Et sanè jam plurimam in partes suas pertraxerat hominum multitudinem, per originale peccatum, detestandum sibi homagium impiè præstantem. Verùm, quid ad hæc dulcissima Divini Salomonis futura Mater MARIA? gravissimè certè super tot millium hominum defectum contristata, ac pro viribus protestata, Quid? inquebat: Erimus ergo ego, & Filius meus JESUS peccatores? Regnabit ergo super nos, vel ad momentum, ille, qui jam pridem Cœlo detrusus, promeritas superbiæ pœnas, infernalibus in flammis, retulit? absit tam vilis, tam iniqua subjectio! Juravit enim Dominus, & non pœnitebit eum, quia Filius meus JESUS regnabit in Cruce, perque ipsam Crucis prævisam voluntariam passionem, me quoque Matrem suam à tam indignâ subjectione præservabit. Impeccabilis ergo, (ut Cœlestis Salomon, æternus Pater discernit) Filius Christus: impeccabilis & mater MARIA: Filius unionis hypostaticæ potentiâ, Mater vi, & potentiâ voluntatis Divinæ, gratiarumque affluentia, prævenientium scilicet, atque cooperantium; ut benè se invicem Sacris in Canticis Filius, & Mater de æquali pulchritudine collaudent, dicentes: *Ecce tu pulcher es, dilecte mi! Ecce tu pulchra es amica mea & macula non est in Te. Quam utrius-**

Isai. c. 14. v. 13.

c. 1. v. 14. & 15.

Psalm. 1. v. 6. v. 7.

que eximiam pulchritudinem, & parem à peccato exemptionem ipsamet Beatissima Virgo clarè insinuat se videtur, ijs ad dilectam suam Birgittam verbis: *Veritas est, quòd Ego concepta fui sine peccato originali, & non in peccato; quia sicut Ego, & Filius meus nunquam peccavimus, ita nullum conjugium fuit, quod honestius esset, quàm illud, de quo ego processi.* Humilis igitur concedenda est Deipara, nullo modo autem peccatrix, imò ideò non peccatrix, quia humilis; cùm enim modestiæ, & latendi causâ, se aliquoties *Ancillam* dixisset, cur nunquam se dixit peccatricem, si fuit? nam si esset, non utique celaret; cùm id maximè ad humilitatem, suiq; contemptum pertineret. ideò ergò non dixisse credenda est, quia non fuit. Affirmandum potiùs de illâ, quòd sicuti ex domo Saræ ejecta est ancilla Agar, cum filio suo, ita à MARIA peccatum originale, cum filio suo, qui est fomes, perpetuò sit Divinitus exclusum. Affirmandum potiùs, quòd sicut in S. Scripturâ, certantibus, coram Salomone Rege, duabus mulieribus, de filio in somnis oppresso, & adhuc superstite, mortalium Sapientissimus illi negavit, quæ cum dimidio contentam se fore sponndit, ita negandam esse MARIAM diabolo, hanc ipsam ob causam, quod dimidio, imò unicâ particulâ se contentum spondeat, primo nimirum ejus Conceptionis instanti, sicq; MARIAM totam, (haud secùs ac Filium ejus JESUM) sine omnî peccato, DEO attribuendam.

L. 6. Re-
vel. c. 49.

Gen. c. 21.
v. 10.

3. Reg.
c. 3.

§. 2. *Authoritas.*

275. EVtIJChIAnI, De ILLibatâ Matre sententia.

Sancta, Venerandaque, & omnibus laudibus celebranda DEI parens, quæ sola casta, & pura est, sola Sancta animâ, & corpore, sola habet fiduciam ad eum, qui est natus ex ipsâ. De Pœnit. Sancti Theophili.

§. 3. *Ratio.*

SanCtæ proLI Debet Vr æqVa- 276.
LIs Mater.

Juxta S. Augustinum Serm. 43. de Nativ. MARIA fuit *omni Sanctitate in utero Matris repleta, ut nimirum de mundissimâ Matre mundissimus nasceretur Filius.* In quo textu, mens Sancti Patris esse videtur, quòd Mater in Sanctitate sit æqualis, suo modo, Filio: Sed si Beata Virgo contraxisset aliquandò peccatum originale, non amplius dici posset mundissima, nec æqualis mundissimo Filio suo: Ergo, ex mente S. Augustini, B. Virgo, nullo unquam tempore, potuit contrahere peccatum originale. Min. Prob. Quæ semel maculata, ac defædata est gravî aliquâ maculâ, nequit ampliùs esse mundissima, vel æqualis mundissimo Filio: Sed peccatum originale est magna aliqua macula, graviter inficiens, ac defædans animam: Ergo, si Beata Virgo contraxisset peccatum originale, nec esset mundissima, nec æqualis Filio. Confirmatur. Juxta S. Paulum, ramus Sanctus supponit radicem Sanctam; aitenim: *Siradix Sancta, & rami.* Rom. c. II. v. 16. Sed ramus radicis Virginalis, nempe Christus, est omninò ramus Sanctus. Ergo MARIA erit radix Sancta. Atqui Sanctitas excludit omne peccatum. Ergo ut MARIA sit radix Sancta, & æqualis ramo, id est, Filio, debuit excludere omne peccatum, atque adeò etiam peccatum originale.

§. 4. *Historia.*

DeIpara eLeCta, haVD 277.
reLInqVenDa.

COMMORATUS aliquo tempore in Aulâ Regis Hungariæ Juvenis quidam, Regio Sanguine inclutus (quem Caroli Gallix Regis fratrem complures opinantur) cùm MARIAM ex intimis præcordijs adamaret, ejusdemque Officium, omnî die, magno devotionis sensu persolveret, gravî tandè in-

infirmirate corripiebatur, quo in periculo, filiali fiducia, ad MARIAM confugiens, votum emisit perpetuæ castitatis, si eâ interveniente sanitatem esset recepturus. Hoc edito promisso, sanitas pro voto restituitur. Verum, defuncto paullò post sine hæredibus Rege, cum Clericatum interim ille cum gaudio suscepisset, urgentissimè sollicitabatur, eum deserere, atque ad tantæ conservationem Familiæ, Regniq̃ue gubernationem, felici connubio, pulcherrimam sibi sponsam matrimonio conjungere. Jamque res eò devenit, ut prævalentibus tot suorum precibus annuens, in auspicas tandem Nuptias consensum præbuerit. Enimverò in ipsâ solennis Copulationis die, cum illustrissima complurium Principum, ac Procerum multitudo, atque ipsa principaliter ornatissima Sponsa, unitim consistent, Actum solennem precibus DEO commendaturus Sponsus, Sacellum accedit domesticum, atque, inter alias preces, Nonam ex consueto Officio persolvit: jamque ad verba illa: *Pulchraes, & decora*, pervenerat; cum ecce! spectabilem illi se exhibet Virgo Beatissima, duobus Angelis ex utràque parte stipata, quæ sic eum alloquitur: Si ergo *pulchra sum, & decora*, cur me derelinquis, Sponsamque aliam ducere intendis? non ergo ego sum pulchrior, & formosior illa? ubi pulchriorem unquam vidisti? His verbis, haud aliter, ac Saulus quondam, percussus, atque ad terram prostratus, Dulcissima Domina! inquebat: scio equidem, quòd claritas tua omnem excedat mundi pulchritudinem, utpote quæ super omnes Angelorum choros exaltata, & super omnes Cælos es elevata: quid ergo ut faciam jubes? Respondet MARIA: si sponsam mihi terrenam non præposueris: si eam, cui adherere statuisti, meà propter deserueris, ac me, semel per votum electam, haud dereliqueris, sponsam quoque me habebis in Cælis: si denique Festum purissimæ meæ Conceptionis quotannis octava

Decembris Festivè celebraveris, ac celebrandum in Regno denunciaveris, unà mecum, in Regno Filij, coronam accipies. Dixit, & evanuit. Hic ille sponsam terrenam, quantumvis summe contristatam, quantocyùs deferens, extrà patriam, ad Eremitorium primum, dein ad Abbatiam quandam profectus, Religiosum Ordinem est amplexus, tanto virtutum profectu, ut paullò post, intercedente haud dubiè purissimâ DEI Genitrice, Aglariensis in Friuliâ Episcopus, ac Patriarcha fuerit constitutus: in quem consecratus, dictum Festum quotannis, die assignato, sollemnissimè cum Octavâ celebrans, etiam ab alijs celebrari pro viribus curavit, largissimum utique præmium, & coronam in Cælis immarcescibilem, pro tanto in MARIÆ Conceptionem affectu, etiamnum percipiens. *Ex Petro Antonio Spinello, S. Anselmo, & Joanne Carthagenâ, tom. 3. §. 93.*

§. 5. Symbolum.

DeIpara, sine spinis originalis 278.
MaCVLa.

Castanea, externo quas monstrat cortice spinas,
Non habet interius, Spina ibi nulla manet.
Sic, quamvis primi spinosâ è stirpe parentis,
Peccati spinæ nescia Virgo fuit.

Omnia gloria ejus Filia Regis ab intus. Plal. 44. v. 14.

§. 6.

§. 6. *Antiquitas.*

279. PHERENICA, ob FILII generositatem, Legi non sVbDita.

Pulcherrimâ Helenâ, Jovis (ut aiunt) Filiâ, Castoris atque Polucis sorore, jamjam raptâ à Paride, tam præstanti specie in ardentissimos erga eam amores illecto, refert Ælianus *Lib. 10. c. 1.* universalem contra Mulieres Legem emanâsse, ut nulli earum impostèrùm liceret, ludis publicis, specialiter ijs, quos Olympicos vocabant, interesse, quæ Lex, per totam Græciam, mulieribus sanctè observanda proponebatur. Erat autem Pherenicæ, Matronæ cuidam, tam formâ, quàm Sanguinis nobilitate conspicuæ filius, non generositate tantùm, sed & singulari Olympicorum exercitiorum peritiâ insignis, fortis artubus, in cursu velox, in congressibus præ reliquis animosus. Cùm igitur Pherenica, Mater ejus, ob allegatam communem Legem, in mulieres latam, sæpiùs à dictis spectaculis repelleretur, tanta ob Filium argumenta, causasque coram Magistratu Atheniensî adduxit, ut singularibus Filij meritis in medium productis, à Lege communî absoluta, ac privilegiata, Ludis tam Olympicis, quàm alijs, ut antehac, pro libitu, interesse sit permissa.

Raptâ jamjam à diabolo, infernalî Paride, pulcherrimâ Helenâ, primâ nimirùm, ac originalî primi hominis innocentia, quantocyùs in Legem transijt, omnibus omninò hominibus, ex Adamo descensuris, eandem culpam tanquam propriam imputandam, nullique impostèrùm licere, in hunc mundum ingredi, nisi talî infectum labe, quæ omnem ad Cælos aditum occludit. Hæc Lex non per unam tantùm Græciam, aliamvè Provinciam, sed per universum Orbem indispensabiliter hodie dùm est observanda. Sed ecce! opposuit se Cœlestis Pherenica, MARIA, Unigeniti DEI Filij electa in terris Mater. Hæc tanta, ob filium ex se nasciturum, passurumque, argumenta, ac causas coram Sacratissimo Divinæ Triados Magistratu adduxit, ut perpensis tanti Filij infinitis meritis, tam digna ejus Mater à Lege illâ communi gratiosissimè fuerit absoluta, ac ne in Conceptione communem labem contraheret, singulariter privilegiata.

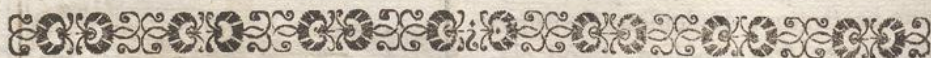
§. 7. *Anagramma.*

EVa seCVnDa, MIRè
IntaCta. 280

Gaude Eva, spinâ malorum mirè intacta!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS XLI.

§. I. *Scriptura.*

281. A Matre regIs, CVr aVer-
tenDa faCIes?

3. Reg. c. 2. v. 20. *Pete Mater mea! neque enim fas est, ut avertam faciem tuam.*

Introgresâ aliquando ad Regem Salomonem Bethsabeâ, Matre ejus (ut refert S. Scriptura) surrexit quantocyùs Rex, in occursum ejus, taliterque eam est allocutus: *Pete Mater mea! neque enim fas est, ut avert-*